

Výpočet kvantilov

Počítanie kvantilov je pri menšom počte dát závislé na tom, ako presne kvantil definujeme. Pre nás budú zaujímavé dva prístupy. Jeden vychádza z PČLEDF a hovorí sa o ňom na inom mieste. Druhý je založený na nasledujúcej definícii:

Nech n je počet dát vo vektore x . Číslo q_p pre $p \in [0,1]$ nazveme p -kvantilom, ak platí, že aspoň $p \cdot n$ dát je menších alebo rovných ako q_p a aspoň $(1-p) \cdot n$ dát je väčších alebo rovných ako q_p .

Prakticky to znamená, že ak $p \cdot n$ nie je celé číslo, napríklad 7.25, tak definíciu splníme, ak aspoň 8 údajov bude menších alebo rovných ako q_p a aspoň $(n-7)$ údajov bude väčších alebo rovných ako q_p . Najväčší z údajov menších alebo rovných ako q_p bude preto zhodný s najmenším z údajov väčších alebo rovných ako q_p a práve tento údaj bude hľadaným kvantilom.

Ak je $p \cdot n$ celé číslo, potom definícii vyhovuje akékoľvek číslo medzi $n \cdot p$ -tou a $(n \cdot p + 1)$ -ou hodnotou. Aby sme sa vyhli nejednoznačnosti, v tomto prípade za kvantil považujeme aritmetický priemer týchto hodnôt.

Úloha: Napíšte m-funkciu, ktorá bude počítat' rôzne kvantily v súbore dát. Inšpirovať sa môžete prednáškou alebo nižšie uvedeným riešením. Nedajte sa tým však obmedzovať a zostavte si vlastnú verziu.

Príklad. Výpočet podľa danej definície nám umožní funkcia kvantil, pri ktorej pre jednoduchosť žiadame, aby vstupom p boli čísla z otvoreného intervalu $(0,1)$.

→ Skúste do m-funkcie kvantil doplniť testovanie vhodnosti parametra p .

Súbor **kvantil.m**:

```
function q=kvantil(p,v)
x=sort(v);
n=length(x); s=n*p; ta=ceil(s); tb=ceil(n*(1-p));
if ta+tb==n,
    q=0.5*(x(ta)+x(ta+1));
else q=x(ta);
end
```